

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecătorii – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Sănduță Mihail și de avocatul acestuia, Bosfi Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 12 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Sănduță Mihail Andrei, născut la 01 octombrie 1965, originar și domiciliat în or. Ialoveni, str. Cișmelelor 20, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 19 octombrie 2010 - pînă la 12 decembrie 2012;

2. Curtea de Apel Chișinău din 26 ianuarie - pînă la 18 aprilie 2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 20 august - pînă la 30 octombrie 2013;

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 12 decembrie 2012, Sănduță Mihail a fost condamnat:

- în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ceea ce constituie 20.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 1.000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Sănduță Mihail exercitînd funcția de șef de secție al secției de poliție a or. Ialoveni al CPR Ialoveni, în baza ordinului nr. 337 EF al MAI și fiind o persoană cu funcție de răspundere căreia i s-au acordat anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității

publice, a pretins și a primit prin intermediul altei persoane mijloace financiare ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni ce intră în obligațiunile sale de serviciu în următoarele circumstanțe.

În seara zilei de 31.01.2010 o persoană neidentificată de organul de urmărire penală pe nume Veronica a pierdut telefonul mobil în gospodăria lui Moraru Igor situată or. Ialoveni, str. Codru 24. A doua zi, dimineața, la 01.02.2010, „Veronica” însoțită de polițistul Sănduță Mihail s-au prezentat la domiciliul lui Moraru Ig. și după o discuție i-au propus să predea benevol telefonul mobil, iar după ce acesta a indicat că nu cunoaște nimic de telefon i s-a propus să se prezinte la sectorul de poliție. În jurul orei 09.00, a aceleași zile, Moraru Ig. în incinta sectorul de poliție a confirmat că nu cunoaște nimic de telefonul mobil, însă, urmează să discute cu cunoscutul său Chirilov Ion cu care „Veronica” a venit la el în ospetie în seara zilei de 31.01.2010. Pe parcursul zilei, Moraru Ig. a fost a telefonat de soție, care i-a comunicat că telefonul mobil căutat a fost găsit într-o odaie a locuinței sale și seara a fost restituit proprietarului în incinta sectorului de poliție.

În perioada dată, la sectorul de poliție s-a prezentat Sănduță Mihail, care fiind abilitat conform prevederilor art. 13 (3) al Legii cu privire la poliție din 18.12.1990, de a înregistra informația sosită cu privire la infracțiuni, contravenții și alte evenimente care periclitează securitatea publică, să reacționeze prompt la sesizările și comunicările despre infracțiuni, să aducă la cunoștință autorităților administrației publice respective evenimentele care i-au devenit cunoscute și care pun în pericol securitatea personală, socială și a statului și cer reacționarea lor promptă, i-a comunicat lui Moraru Igor că în cazul în care nu-i va transmite 3.000 lei, dînsul va înregistra cererea în modul corespunzător, iar în privința acestuia va fi pornită urmărirea penală.

La 12.02.2010, Moraru Ig. l-a telefonat pe Sănduță M., comunicîndu-i acestuia că a făcut rost de mijloacele financiare și urmează să se întâlnească pentru a i le transmite, la ce acesta i-a comunicat să se apropie în centrul or. Ialoveni. Întru realizarea intențiilor sale criminale, Sănduță M. l-a contactat telefonic pe vărul său Vutcariov Mihail, comunicîndu-i acestuia că urmează să se întâlnească cu Moraru Igor ca acesta să-i transmită suma de 2.000 lei. În aceeași zi, în jurul orei 13.00, Moraru Ig. s-a întâlnit cu Sănduță Mihail în or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, unde, ultimul i-a comunicat ca mijloacele financiare să i le transmită lui Vutcariov Mihail. În cele din urmă, Moraru Igor s-a urcat în mașina de model „VAZ 2107” cu n/î ILAU 481, care îi aparține lui Vutcariov M., unde potrivit înțelegerii cu Sănduță Mihail i s-a transmis acestuia suma de 2.000 lei.

Tot el, Sănduță Mihail, la 02 septembrie 2010, în R.1 al CPr Ialoveni a înregistrat materialul pe faptul atragerii minorilor în activitatea criminală sau determinarea lor la săvîrșirea unor fapte imorale de către Cucer Lilian, care i-a fost repartizat pentru examinare ofițerului de urmărire penală Ciugureanu Veceaslav. În cadrul examinării materialului s-a constatat că, la 14.07.2010, în jurul orei 24.00, minorul Caisîn Sorin, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, avînd acces liber în blocul de locuit nr. 31 din or. Ialoveni, str. Alexandru cel Bun, pe ascuns a sustras din holul de la etajul 8 din fața ușii de la intrare de la apartamentul nr. 81, unde locuiește Tănase Olga, un cărucior și o bicicletă pentru copii în valoare 800 lei. Totodată, în cadrul examinării materialului s-a constatat că bunurile furate de către Caisîn S. au fost ridicate de Șeful de secție al poliției or. Ialoveni, Sănduță Mihail.

Prezentându-se după citare la secția de poliție, Cucer Lilian a avut o discuție cu Ciugureanu Veceaslav și Sănduță Mihail, iar primul i-a explicat că pentru procurarea bunurilor despre care se știa cu certitudine că sînt furate, atrage după sine răspunderea penală. La fel, a mai discutat cu Sănduță M., care i-a comunicat că poate soluționa problema ce ține de eliberarea acestuia de răspundere penală contra sumei de 2.000 lei. La finele lunii august 2010, Cucer Iulian și soția acestuia din nou au fost citați la ofițerul de urmărire penală Ciugureanu V., unde în incinta CPr Ialoveni a avut din nou o discuție cu Sănduță Mihail, care l-a asigurat de soluționarea pozitivă a materialului nominalizat. A doua zi, Cucer Iu. a fost telefonat de Sănduță M. și la prezentarea sa la sectorul de poliție or. Ialoveni ultimul i-a propus soluționarea problemei contra sumei de 1.200 euro.

La 15.09.2010, Cucer Iulian a venit la serviciul lui Sănduță M., unde a avut din nou discuții pe aceeași temă, în cadrul căreia a fost asigurat că materialul aflat în gestiunea lui Ciugureanu V. va fi soluționat în favoarea lui, iar în cazul în care va fi citat de către ultimul, urmează să se prezinte la acesta pentru a face unele explicații.

Pentru realizarea intențiilor sale infracționale, la 17.09.2010, Sănduță Mihail s-a întâlnit cu Cucer Iulian pe care l-a condus la domiciliul său amplasat în or. Ialoveni, str. Cișmelelor 20, unde în încăpere i-a indicat unde urmează să leze mijloacele financiare în sumă de 1.200 euro, fapt realizat de către ultimul.

3. Inculpatul Sănduță Mihail și avocatul acestuia, Dodon Victor au atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea acuzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Sănduță M., din motiv că acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate.

În susținerea cerințelor sale, apelanții au invocat, că Sănduță Mihail conform prevederilor art. 13 al. 3) al Legii „Cu privire la poliție” nr. 416 din 18.12.1990, nu era obligat și nu intra în competența acestuia să înregistreze faptul pierderii telefonului mobil de către persoana pe nume „Veronica” în gospodăria lui Moraru Igor, deoarece pierderea telefonului nu conține semnele componentei de infracțiune sau contravenții administrative.

De asemenea, apelanții consideră că în cauză sunt insuficiente probe ce ar demonstra faptul pretinderii sumei bănești de la Moraru Igor sau formularea pretențiilor de acest gen față de ultimul, cu scopul de a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile de serviciu a inculpatului, ca persoană cu funcție de răspundere, deoarece discuția între inculpat și Moraru Igor fiind pe marginea unei datorii pe care ultimul o avea față de verișorul său, Vutcariov Mihail, persoane, ce se cunoșteau între ei ca foști colegi de lucru.

La fel, apelanții au mai invocat și nulitatea probelor administrate în cauză de către organul de urmărire penală, inclusiv legalitatea stenogramei a convorbirilor telefonice, audio și video dintre Moraru Igor, Sănduță Mihail, Vutcariov Mihail și Bodrug Mihail, care nu puteau fi admise în calitate de probă, deoarece din conținutul lor nu se poate face o concluzie fermă și convingătoare că, Sănduță Mihail ar fi pretins sau ar fi formulat pretenții față de Moraru Igor pe cazul telefonului pierdut de persoana necunoscută cu numele „Veronica”, sau că ar fi acceptat bani de la ultimul pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Sănduță Mihail și avocatului acestuia, Dodon Victor cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a conchis că, probele legal administrate de către organul de urmărire penală și, fiind analizate și verificate prin prisma art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, - confirmă vinovăția inculpatului Sănduță Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c), 326 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel, s-a referit la un șir de probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția acestuia, inclusiv:

➤ declarațiile martorilor Moraru Igor, Moraru Tatiana, Răileanu Victor, Vutcariov Mihail, Bodrug Mihail; Cucer Iulian, Ciugureanu Veceaslav, Guja Vitalie;

➤ procesul-verbal din 12.02.2010, privind marcarea mijloacelor bănești (f.d. 18-19, vol. I);

➤ procesul-verbal din 12.02.2010, de înzestrare a lui Moraru Ig. cu mijloace audio (f.d. 20, vol. I);

➤ procesul-verbal de cercetare și ridicare din 12.02.2010 a mijloacelor bănești de la Vutcariov Mihail (f.d. 27-28, vol. I);

➤ procesul-verbal de examinare corporală a lui Vutcariov Mihail din 12.02.2010 (f.d. 29-31, vol. I);

➤ procesul-verbal de interceptare a convorbirilor din 12.02.2010 și stenograma convorbirilor dintre Sănduță M., Moraru Ig, Vutcariov M. și Bodrug M., privind extorcarea și primirea de către Sănduță M. a sumei de 2000 lei de la Moraru Ig. (f.d. 34-43, vol. I);

➤ raportul de expertiză din 19.03.2010 în privința lui Vutcariov M. (f.d. 67-75, vol. I);

➤ descifrările convorbirilor telefonice din perioada 31.01.2010-12.02.2010 (f.d. 86, vol. I);

➤ procesul-verbal de examinare a Registrului nr. 2 și nr. 1 a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente din 12.10.2010 (f.d. 96-175, vol. I).

➤ procesul-verbal din 16.09.2010 se confirmă faptul că Cucer Iulian a depus o plîngere la CCCEC pe faptul estorcării de bani de către Sănduță și Ciugureanu (f.d. 219, vol. I);

➤ procesul-verbal de marcarea mijloacelor bănești din 17.09.2010 (f.d. 227-228, vol. I);

➤ procesul-verbal din 17.09.2010, de înzestrare a lui Cucer Iu. cu mijloace tehnice (f.d. 229, vol. I);

➤ stenograma comunicărilor dintre Sănduță M. și Cucer Iu. din 17.09.2010 (f.d. 235-240, vol. I);

➤ corespondența din R. 1 al CPR Ialoveni ce confirmă faptul că Procuratura Ialoveni a expediat conform art. 274 CPP, rapoartele procurorului în privința lui Cucer Iulian în baza art. 208 CP și Cucer Vera în baza art. 199 CP (f.d. 64-94, vol. II);

➤ descifrările convorbirilor telefonice între Sănduță M. și Cucer Iu. pe perioada 10.09.-11.09.2010, 14.09.-15.09.2010 (f.d. 142-145, vol. II).

La fel, instanța de apel a constatat că, probele menționate supra cu certitudine dovedesc faptul că Sănduță M. activînd în funcția de șef de secție de poliție a or. Ialoveni al CPr Ialoveni, fiind persoană cu funcții de răspundere, în perioada 01.02.2010-12.02.2010, a pretins și a primit prin extorcare de la Moraru Ig. prin intermediul lui Vutcariov M. mijloace financiare în sumă de 2.000 lei, pentru a nu porni o cauză penală pe marginea dispariției telefonului mobil a persoanei necunoscute pe nume „Veronica”, cît și susținînd că are influență asupra ofițerului de urmărire penală al CPr Ialoveni, Ciugureanu Veceaslav, în scopul de a-l face pe acesta să nu-l atragă la răspundere penală pe Cucer Iulian în baza art. 208 Cod penal, a extorcat și a primit de la acesta la domiciliul său, la data de 17.09.2010 suma de 1.200 euro.

Totodată, instanța de apel a respins versiunea inculpatului Sănduță Mihail, precum că Moraru Igor era dator verișorului său, Vutcariov Mihail cu 2000 lei, deoarece această versiune a fost combătută prin declarațiile martorului Vutcariov M., care a declarat instanței de fond că, banii pe care i-a transmis Moraru Ig. erau pentru Sănduță Mihail. Ulterior, declarațiile martorului menționat fiind contradictorii și acesta a încercat să convingă instanța că banii în cauză erau pentru o datorie ce o avea Moraru Ig. față de el, însă, nu a putut explica de ce cînd Moraru Ig. i-a dat banii a zis că sunt pentru Sănduță M., apoi l-a telefonat și l-a întrebat de careva documente, iar inculpatul a confirmat că totul este în ordine.

La fel, instanța de apel indică că, argumentul părții apărării, precum că inculpatul nu avea obligația să înregistreze potrivit legii cazul adresării persoanei „Veronica” cu privire la pierderea telefonului mobil și aceasta nu prezintă în sine acțiuni contrare legii, nu a fost reținut de către Colegiul penal, deoarece persoana pe nume „Veronica” s-a adresat la un colaborator de poliție și a venit la stăpînul casei cu pretenții că, i-a dispărut telefonul, ceea ce poate însemna orice modalitate privind ieșirea din posesie a bunului și o astfel de adresare, inculpatul era obligat să o înregistreze în Registrul nr. 1 sau nr. 2, iar ulterior să primească o hotărîre conform rezultatelor examinării ei. Astfel, contrar prevederilor legii, inculpatul nu a înregistrat adresarea și personal a început investigarea și, ulterior constatînd că telefonul a fost găsit, a extorcat de la Moraru Igor mijloace bănești ce nu i se cuvin.

Cu referire la declarațiile martorilor Buzu Alexandru, care a declarat că Cucer Iu. s-a lăudat că l-a pus pe Sănduță M. „pe urechi” și Caisîn Sorin, care a declarat că Cucer Iu. l-a îndemnat să facă declarații împotriva lui Sănduță M., inclusiv și caseta video de audiere a lui Caisîn S. cu același conținut preluată din cauza penală de învinuire a lui Cucer Iu. în baza art. 208 Cod penal, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece acestea nu au nici o relevanță la infracțiunea comisă de Sănduță Mihail și sunt dubioase, fiind combătute prin probatoriul menționat supra.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, martorul Ciugureanu Veceaslav a declarat că Sănduță M. nu s-a adresat la el cu solicitarea de a soluționa chestiunile lui Cucer Iu. și nu a pretins careva sume de bani.

Colegiul penal a mai statuat că, instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului a ținut cont de cerințele art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite de inculpat, de motivul acesteia, de personalitatea acestuia, de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

5. Inculpatul Sănduță Mihail, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) CPP, a atacat cu recurs ordinar sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, solicitând casarea acestora, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, - probe, care nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că în dosar nu există probe pertinente, concludente, care cu certitudine ar demonstra faptul existenței scopului de corupție activă de a pretinde ori de a primi bani, pentru a îndeplini sau nu, a unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu a lui Sănduță M., ori pentru a îndeplini o acțiune contrar obligațiilor.

La fel, inculpatul recurent a menționat că declarațiile martorilor Ig. Moraru, T. Moraru și V. Pruteanu nu sunt veridice și urmau a fi apreciate critic de către instanțele ierarhic inferioare, deoarece aceștia nu au indicat direct la primirea mijloacelor bănești de către Sănduță M.

Totodată, indică că procesul-verbal de interceptare a convorbirilor din 12.02.2010 și stenograma convorbirilor dintre Sănduță M., Moraru Ig., Vutcariov M. și Bodrug M., privind extorcarea și primirea banilor de la Moraru Ig., incorect au fost puse de către instanța de judecată la baza sentinței de condamnare, deoarece banii marcați în sumă de 2.000 lei se aflau la Moraru Ig. și nu au fost transmiși de către acesta.

În acest aspect, a mai invocat că instanțele ierarhic inferioare ilegal au pus la baza sentinței de condamnare: procesul-verbal de marcarea a banilor din 17.09.2010 în sumă de 1.200 euro (vol. I, f.d. 227-228); stenograma convorbirilor dintre Cucer Iu. și Sănduță M. din 17.09.2010, deoarece mijloacele bănești nu au fost anexate ca corp delict la materialele cauzei și nici nu au fost depistate la Sănduță M., acest episod fiind o provocare din partea colaboratorilor de poliție prin intermediul lui Cucer Iu., acesta fiind instruit din timp de polițiști. De asemenea, în timpul percheziției pe acest episod asupra sa nu au fost depistate mijloacele bănești în sumă de 1.200 euro.

5.1. Avocatul Bosîi Ion în numele inculpatului Sănduță Mihail, a contestat sentința și decizia instanței de apel cu recurs ordinar, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Sănduță M. să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate cu aplicarea art. 90 Cod penal, din motivul asprimii acesteia, invocând că instanțele de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă neechitabilă pentru faptele comise, inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune, are la întreținere un copil minori, anterior nu a fost tras la răspundere penală, circumstanțe, care în opinia recurentului, în privința lui putea fi aplicată o pedeapsă mai blândă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) CPP, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

6.2. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr. 9 din 30.X.2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual. Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

6.3. Colegiul penal, reține că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Sănduță Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c), 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i corect stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare și, respectiv, de 2 ani închisoare, iar conform art. 84 Cod penal – definitiv 6 ani închisoare.

Deci, criticile formulate de recurenți, enunțate la pct. **5, 5.1** ale prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul Sănduță Mihail nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunilor imputate sau că instanțele ierarhic inferioare la stabilirea pedepsei inculpatului au ignorat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. **4.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate în cauză sunt vădit neîntemeiate.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului declarat de inculpatul Sănduță Mihail, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

Or, reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art. 427 CPP, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform concluziei Curții Europene pentru Drepturile Omului (Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

6.4. Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol. 3, f.d. 212-215) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de partea apărării, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar inculpatul și avocatul acestuia n-au solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiat pe viu inculpatul.

6.5. Instanța de recurs, respinge argumentele avocatului Bosîi Ion, precum că la individualizarea pedepsei inculpatului greșit nu au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal și, că pedeapsa aplicată lui Sănduță Mihail nu este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, or în acest aspect instanțele de fond și de apel just au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, că una din infracțiuni este gravă și alta mai puțin gravă (art. 16 alin. (3), (4) Cod penal), de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante ale cauzei, astfel fiind respectate în integritate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Mai mult ca atît, instanța de recurs remarcă că argumentele menționate supra, nu au fost invocate în instanța de apel conform art. 427 alin. (2) CPP.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în cauza inculpatului Sănduță Mihail și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de inculpatul Sănduță Mihail și de avocatul acestuia, Bosîi Ion, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Sănduță Mihail și de avocatul acestuia, Bosîi Ion, împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 12 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Sănduță Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 20 noiembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu